

Nowiny Rzeszowskie

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok I.

Rzeszów, czwartek 22 września 1949

Nr. 8

Kat robotników fińskich pod opieką parlamentu

HELSINKI. Komisja konstytucyjna parlamentu fińskiego odrzuciła wniosek, złożony przez Demokratyczny Związek Narodu Fińskiego, w sprawie wszczęcia przez prokuraturę państwową dochodzenia przeciwko ministrowi spraw wewnętrznych Simonenowi. Jest on osobiście odpowiedzialny za zabicie przez policję kilku robotników, uczestniczących w znanym strajku w mieście Kemi.

Austria sabotuje zawarcie układu pokojowego

WIEN. Członek biura politycznego komunistycznej Partii Austrii — poseł Fischer, oskarżył rząd austriacki o świadome sabotowanie zawarcia układu pokojowego. Fischer przytoczył liczne wypowiedzi członków rządu angielskiego, potwierdzające w zupełności jego oświadczenie.

Stwierdził on m. in.: „Austria nie ma układu pokojowego, ponieważ kapitał anglosaski chce wchłonąć całkowicie nasz kraj, ponieważ rząd austriacki obawia się prawdziwej niepodległości i czuje się bezpieczny jedynie w żółdku kapitalistycznego Lewiatana.

Jeżeli chcemy traktatu pokojowego i rzeczywistej niepodległości Austrii, musimy w dniu wyborów parlamentarnych — 9 października — przepędzić obecny rząd, który zdradził interesy kraju”.

Na str. 2-ej

Szczegółowe sprawozdanie z procesu kilki titowskiej na Węgrzech

Dewaluacja lira włoskiego

Nowy dowód kryzysu kapitalistycznego systemu gospodarczego

RZYM. Rząd włoski ogłosił dekret o zmianie, począwszy od dnia 9 października, dotychczasowego trybu wymiany walut zagranicznych. Z dekretu wynika, że lir włoski uległ praktycznie dewaluacji w wysokości 13,8 proc. w stosunku do dolara amerykańskiego.

Na mocy tego dekretu przy wymianie dolarów na liry, banki będą mogły dokonywać obrotów w relacji 650 lirów za 1 dolara. W dniach, poprzedzających dewaluację funta szterlinga, banki dokonywały wymiany po przeciętnym kursie 571 lirów za jednego dolara USA.

Komentując dekret rządu włoskiego, „Unita” stwierdza, że dewaluacja lira, przed którą rząd tak się bronił, a której możliwości minister skarbu Bella tyle razy zaprzeczał, jest faktem dokonany. Najlepszym dowodem tego jest dekret rządu, przewidujący ustalanie kursu dolara według przeciętnej dziennej, a nie — jak dotychczas — miesięcznej, przy czym jako minimum przyjęto 650 lirów.

„Unita” wyraża wątpliwość, czy uda się zatrzymać dalszy spadek waluty włoskiej i stwierdza, że na wolnym rynku 19 bm. płacono za dolara już 674 liry. Naogół panuje przekonanie, że dewaluacja lira wyniesie po pewnym czasie 25 proc. o obecnej jego wartości w stosunku do dolara.

Sekretarz włoskiej konfederacji pracy z ramienia socjalistów — Santi — oświadczył że konsekwencje e-

konomiczne dewaluacji funta szterlinga są dla Włoch bardzo poważne. Przede wszystkim wierzycielności włoskie w Anglii w sumie 75 milionów funtów utraciły przeszło 30 proc. wartości. Dalej należy się liczyć z zahamowaniem lub znacznym ograniczeniem eksportu włoskiego, co wpłynie na pogłębienie kryzysu gospodarki włoskiej. Odbije się to najbardziej na rolnictwie i sadownictwie oraz na przemyśle włókienniczym i metalowym. Kurczeniu się eksportu towarzyszyć będzie spadek produkcji i wzrost bezrobocia. Po dewaluacji lira, spowodowa-

nej dewaluacją funta, nastąpi dalszy wzrost kosztów utrzymania, zmniejszenie konsumpcji i obniżenie stopy życiowej mas pracujących. Konfederacja pracy domagać się będzie obecnie energicznie wprowadzenia ruchomej skali płac.

Dewaluacja funta i innych walut europejskich — zakończył Santi — jest nowym dowodem kryzysu kapitalistycznego systemu gospodarczego. Raz jeszcze widzimy, że plan Marshalla nie jest w stanie rozwiązać trudności gospodarczych Europy.

Prasa donosi, że dolar na wolnym rynku w Rzymie podskoczył do 680 lirów, a w Mediolanie do 700 lirów.

Przemówienie Togliattiego

Błąd w rachubach włoskiej reakcji

RZYM. Sekretarz generalny Włoskiej Partii Komunistycznej Togliatti wygłosił w Novara przemówienie, w którym stwierdził, że dni rządu de Gasperi są policzone.

Mówca napiętnował zagraniczną politykę rządu włoskiego, zaznaczając, że jest ona całkowicie podpo-

rządkowana imperializmowi amerykańskiemu. Rząd chrześcijańsko-demokratyczny — oświadczył Togliatti — wciąga kraj na drogę polityki awantur i katastrofy. Musimy doprowadzić do tego, by rząd zmienił politykę zanim będzie za późno.

Togliatti zapowiedział, że Włoska Partia Komunistyczna przedstawi w najbliższym czasie w parlamencie

Zwycięski pochód chińskiej armii ludowej Wyzwolenie prowincji Suiyuan

Posłowie Kuomintangu zrywają z rządem Czang-Kai-Szeka

PEKIN. Agencja Nowych Chin donosi o wyzwoleniu z pod jarzma kuomintangowskiego całej prowincji Suiyuan, w wyniku przejścia na stronę chińskiej armii ludowej znacznej części wojsk kuomintangowskich w tym rejonie. Powstanie przeciw Kuomintangowi w Suiyuan, które doprowadziło do oswożenia prowincji wywołała, grupa 39 wyższych oficerów Kuomintangu i urzędników państwowych.

Wśród nich znajdują się byli zastępcy dowódcy sił nacjonalistycznych w północno-zachodnich Chinach gen. Tun-Chi-Wu, oraz były gubernator Suiyuan, dowódca IX grupy kuomintangowskiej Liu-Wan-Thun oraz trzech dowódców garnizonów, dwóch dowódców dywizji i pięciu członków kuomintangowskiej rady prowincjonalnej.

Gen. Thung-Chi-Wu i jego towarzysze wystosowali do przywódcy Chin Ludowych, gen. Mao-Tse-Tunga

telegram, w którym stwierdzają, iż zrywają z zdradziecką polityką Kuomintangu, wydającą Chinę na łup anglo-amerykańskim imperialistom i zapewnijają o swej wierności dla Chin Ludowych.

Mao-Tse-Tung udzielił gen. Tung-Chi-Wu odpowiedzi, przyjmując jego deklarację.

Wojska ludowe odnoszą poważne sukcesy na wielu odcinkach frontu. Oddziały I chińskiej armii ludowej w prowincji Tsin-Hai, po przejściu przez góry Hilien, zajęły w prowincji Kan-Su rejon Hinlo. Rozbito przy tym dowództwa XV brygady kawalerii kuomintangowskiej i 23 pułku hax nacjonalistycznego.

53 byłych członków Kuomintangowskiego zgromadzenia ustawodawczego, którzy pozostali w Nankinie i Szanghaju, po wyzwoleniu tych miast przez chińską armię ludową, wydało oświadczenie o zerwaniu przez

nich stosunków z reakcyjnym rządem kuomintangowskim. W oświadczeniu byli posłowie kuomintangowscy stwierdzają:

„Nie możemy popierać wojny przeciw narodowi chińskiemu, wojny prowadzonej przez Kuomintang w interesie amerykańskiego imperializmu. Wydarzenia ostatnich miesięcy w Chinach wykazały, iż reżim kuomintangowski nie ma żadnego poparcia w narodzie chińskim, a jedyną konstruktywną siłą w Chinach jest Komunistyczna Partia Chin pod wodzą Mao-Tse-Tunga.

W zakończeniu byli członkowie nacjonalistycznego zgromadzenia ustawodawczego wzywają swoich kolegów, członków zgromadzenia przybywających obecnie w Kantonie, Kingu i na Formozie do zerwania z Kuomintangiem i do współpracy z władzą ludową w Chinach.

W Moskwie zakończyła się wystawa przemysłu lekkiego. Przez cały czas trwania wystawa cieszyła się niesłabnącym zainteresowaniem. Na zdjęciu pięknie udekorowany pawilon główny wystawy.

Na str. 3-ej

J. BERMAN: Zmobilizować czujność całej Partii

Delegacja polska przybyła do Nowego Jorku

NOWY JORK. Do nowego Jorku przybyła część delegacji polskiej na ogólne zgromadzenie ONZ z szefem delegacji ambasadorem Stefanem Wierbłowskim na czele. Wśród przybyłych znajdują się: ambasador RP w Moskwie Naszkowski, poseł RP w Brukseli Krajewski, poseł RP w Meksyku Drohojowski, ambasador RP w Waszyngtonie Winiewicz i prof. dr Lachs.

Przemówienie Thoreza

Dolary nie mogą służyć sprawie budowy socjalizmu

PARYŻ. W związku z dorocznym świętem Tygodnika „Travailleur” sekretarz generalny Francuskiej Partii Komunistycznej Thorez — który jest redaktorem politycznym pisma — wygłosił w Ivry pod Paryżem, przemówienie w obecności 5 tys. osób, poświęcone sytuacji politycznej we Francji oraz jednoci pracujących w walce o pokój.

Thorez nakreślił chlubną historię Tygodnika „Travailleur” w służbie pracujących Francji, po czym zwrócił uwagę na szybką marszalizację Francji od czasu wykluczenia komunistów z rządu.

Piętnując politykę kilki Tito, mówca podkreślił, że ci sami wrogowie klasy robotniczej, którzy niegdyś popierali zdrajcę Doriota, bronią obecnie zdrajcę Tito. Thorez stwierdził, że dolary kapitalistów amerykańskich, nie mogą służyć na budowę socjalizmu, gdyż socjalizm oznacza śmierć dla ustroju kapitalistycznego.

Mówca poddał surowej krytyce list kardynałów francuskich, komentujący osławiony dekret Watykanu. List ten jest próbą obrony ustroju kapitalistycznego i etapem walki z jednością klasy robotniczej, prowadzonej pod płaszczykiem religii. Tak samo jak to czynimy od 15 lat — zakończył Thorez — wyciągamy nadal braterską dłoń do robotników katolickich. Zjednoczmy się, by dzieci nasze nie zasnęły piekła na ziemi.

Został nie żyty

RZYM. W związku z 80 rocznicą urodzin weterana komunizmu francuskiego, redaktora naczelnego „Humanite”, Marcela Cachin, Togliatti w imieniu własnym i KC Włoskiej Partii Komunistycznej przesłał telegram gratulacyjny.

projekt reform ustrojowych i gospodarczych oraz zmiany dotychczasowej polityki zagranicznej.

Nawiązując do ataków reakcji na partię komunistyczną Togliatti powiedział: „Ci, którzy przypuszczają, że uda im się zlikwidować potężną dwumilionową Włoską Partię Komunistyczną popełniają poważny błąd”.

Jakub Berman

Członek Biura Polit. K. C. PZPR

Zmobilizować czujność całej Partii

20 bm. odbyła się w KC PZPR, narada kierowników Wydziałów Propagandy Komitetów Wojewódzkich PZPR.

Zagajając obrady tow. Jakub Berman powiedział i. in.:

Opinia międzynarodowa, a przede wszystkim opinia robotnicza śledzi z ogromnym napięciem i rosnącym oburzeniem, obraz nikczemnej zdrady i zbrodniczych planów antyludowych i antyrobotniczych, który wylania się z procesu Rajka i innych zbrodniarzy faszystowskich, sądzonych obecnie w Budapeszcie. Proces ten odsłania całą ohydę szpiegowsko-faszystowskiej bandy titowców i innych agentów amerykańskiego imperializmu.

Chodzi o to, aby opinia publiczna, a przede wszystkim członkowie naszej partii, nie tylko znali dokładnie przebieg tego procesu, lecz potrafili wyciągnąć z niego konkretne wnioski w swej codziennej pracy partyjnej.

Dlaczego uważamy za konieczne postawić tę sprawę przed całą partią?

Uważamy to za konieczne dlatego, że proces Rajka odsłonił nam z całą jasnością kulisy wielkiego spisku, jaki był organizowany i jest nadal organizowany przeciwko krajom demokracji ludowej i przeciwko Związkowi Radzieckiemu. Nie jest to bynajmniej sprawa lokalna, nie jest to tylko sprawa Węgier.

Jest to w tej chwili najbardziej paląca sprawa wszystkich partii komunistycznych i robotniczych, a w pierwszym rzędzie partii robotniczych krajów demokracji ludowej, w tej liczbie naszej partii.

Na czym polega sens procesu budapeszteńskiego? Odsłania się przed nami spisek o bardzo szerokim zasięgu, spisek, który zmierzał do obalenia władzy ludowej w krajach demokracji ludowej, do podporządkowania tych krajów imperializmowi amerykańskiemu. Co się kryje za tymi planami prowokacji zbrodniczych zamachów i mordów? Chodzi w gruncie rzeczy o unicestwienie owoców zwycięstwa nad faszystami. Jest to próba „odegrania się” imperializmu angielskiego, próba załatwienia olbrzymiego wyłomu w froncie imperialistycznym. Wyłomu tego dokonało historyczne zwycięstwo Związku Radzieckiego nad hitlerowskimi Niemcami, zwycięstwo demokracji ludowej w Polsce i w szeregu innych krajów. Ten spisek przybierał tym bardziej zacieklą formę, im bardziej konsolidowała się i krzepła w tych krajach demokracja ludowa, która wyszła zwycięsko z trudnego okresu odbudowy powojennych ruin i zniszczeń, dzięki braterskiej pomo-

cy Związku Radzieckiego, dzięki wierności zasadom marksizmu-leninizmu i proletariackiego internationalizmu. Spisek ten, którego początki sięgają jeszcze okresu wojny, gorączkowo był rozwijany po wojnie i coraz intensywniej w ostatnim roku.

Dlaczego faszyci titowscy maskują się frazesami o socjalizmie? Maskują się dlatego, bo bali się wystąpić z otwartą przybitką i odsłonić przedwcześnie swoje faszystowskie oblicze. Stąd dyrektywy usypiania czujności, dyrektywy dwulicowości. Rzecz jasna, że w Jugosławii, gdzie uchwycili władzę, stosują najbardziej zwierzęce, faszystowsko-gestapowskie metody ucisku.

Gdzie tkwi zatrute źródło prowokacji titowskiej? Co jest głównym jej celem?

Mocodawcy titowskich zdrajców — amerykańscy imperialiści — doskonale zdają sobie sprawę z tego, że na nic się nie zdadzą wszelkie wysiłki wciągnięcia w sieć imperializmu i ujarznienia jakiegokolwiek kraju demokracji ludowej, jak długo kraj ten łączy braterska solidarność z wielkim Związkiem Radzieckim.

Imperialiści zdają sobie doskonale sprawę, że nie potrafią podbić żadnego z tych krajów i pozbawić go niepodległości, jeśli jest on związany niezłomnym przymierzem ze Związkiem Radzieckim, który wykazał swą niezmierną potęgę podczas ubiegłej wojny i potrafił w o-

kresie powojennym zwycięsko pomnożyć swe siły.

Nic dziwnego, że wszystkie dyrektywy wydawane titowskiej sieci szpiegów i renegatów zmierzały do tego, aby podważyć solidarność krajów demokracji ludowej z ZSRR. W tym też kierunku działały gorliwe titowskie agentury z właściwym jej cynizmem i dwulicowością.

Dlatego też, odpowiedź na te zbrodnicze zakusy winno być dalsze ugruntowanie, umocnienie tej braterskiej solidarności. W świetle ostatnich doświadczeń ta solidarność staje się bardziej niż kiedykolwiek, gwarancją naszego bezpieczeństwa i naszej niepodległości.

Titowscy faszyci stosują zatrutą broń prowokacji, bo w otwartej walce nie mogą liczyć na zwycięstwo wobec rosnącego doświadczenia mas i ich rosnącej świadomości. Dwulicowość jest najbardziej zatrutą bronią wroga klasowego. Wróg się maskuje, aby dotrzeć do ważnych ogniw partyjnych i państwowych.

Zeruje też na przesądach, na nacjonalizmie, na każdej szczelinie w partii, zeruje na malkontentwie, na ludziach chwiejnych i niedoświadczonych, dociera tam, gdzie natrafia na mniejszy opór, gdzie czuje dla siebie żer.

Pamiętamy, że jeśli nie udało się wcześniej w całej pełni zdemaskować tej wrogiej, spiskowej roboty, to stało się to na skutek dwulic-

wości wroga, na skutek naszej, mimo wszystko niedostatecznej czujności. I dlatego sprawa wzmocnienia czujności jest w tej chwili sprawą najważniejszą.

Przeszło rok temu, partia nasza udaremniła próbę zwichnięcia jej linii, partia udaremniła próbę zwichnięcia demokracji ludowej, że pchnięcia jej na manowce. Mieliśmy wtedy okres wzmoczonej czujności w walce ideologicznej i politycznej, mieliśmy wzmoczoną czujność w naszej pracy organizacyjnej. Nię zawsze jednak czujność nasza była dostateczna, a wróg skwapliwie z tego korzystał. Wciąż jeszcze ciążyły nieprzewyciężone do końca metody pracy pierwszego okresu. Zbyt często zarzucaliśmy zasłonę na przeszłość, nie zawsze dostatecznie twardo żądaliśmy pełnej rewizji starych błędów.

Partia będzie prowadziła nieubłaganą walkę z wszelkimi resztkami odchylenia prawicowego i nacjonalistycznego, z resztką socjal-demokratyzmu w szeregach naszej partii, z wszelkimi śladami truciźny trockistowskiej. Musimy wyciągnąć do końca wszystkie nauki z pamiętne-go plenum sierpniowego.

Trzeba przede wszystkim tłumaczyć, wyjaśniać i hartować ideologicznie członków partii, wzmacniać spójność ideową partii, wzmacniać świadomą dyscyplinę partyjną. Nieprzejednany stosunek do wrogów i dwulicowców, jasna i niedwuznaczna postawa każdego partyj-

niaka, jest gwarancją niezwykłej siły całej partii.

Każdy członek naszej partii, powinien jasno zrozumieć sens procesu Rajka, widzieć kulisy ohydne-go spisku, który chce unicestwić wolność i niepodległość krajów demokracji ludowej i wszystkie dobrobycie ludu. Wtedy wypełnimy bez reszty brak czujności i bez troskę wobec poczynań wroga. Wtedy każdy zachowa czujność na swoim własnym odcinku pracy. Wtedy potrafiemy w zarodku unicestwić wszelkie zakusy wroga. Tego musimy się nauczyć i w tym widzimy rękojmię tego, że żadna penetracja wroga, nie potrafi osłabić naszej partii, partii która stoi na straży demokracji ludowej i prowadzi kraj do socjalizmu.

Partia nasza jest silna, zwarta i skonsolidowana ideologicznie i politycznie. Ale to bynajmniej nie znaczy, aby wróg wszelkimi sposobami nie próbował przenikać do poszczególnych ogniw naszej partii. Dlatego naszą odpowiedzią powinna być wzmoczona czujność, ostrzejsze widzenie całej mechaniki działającego wroga i udaremnienie jego wicherzeń. Nie wolno nam przechodzić obojętnie obok tak alarmujących sygnałów, jak proces Rajka.

Odsłaniając w całej nagości zakusy wroga i mobilizując czujność wszystkich członków partii, uwielokrotnimy siłę naszej partii, która dzięki swej zwartości i niezłomnej ideowości partyjników wychodziła zwycięsko z wszystkich swych walk.

Teoria i nauka podają dłoń praktyce i doświadczeniu

O rozwój ruchu racjonalizatorsko-nowatorskiego

Po konferencji katowickiej, na której obok górników, koksarzy i hutników — racjonalizatorów i wynalazców zasiedli również wybitni przedstawiciele nauki, odbyła się w Warszawie Ogólnokrajowa Narada Usprawnień i Wynalazców.

Narada ta, miała za zadanie zanalizować braki i niedociągnięcia ruchu racjonalizacji i nowatorstwa i skierować go na szerokie tory budownictwa socjalistycznego.

Dwa momenty zadecydowały o rozwoju tego ruchu w powojennej strukturze Polski. W nowych warunkach, gdzie uspołeczniono środki produkcyjne i zlikwidowano wyszys kapitalistyczny, robotnik poczuł się prawowitym gospodarzem zakładu pracy. Fakt, że ruch nowatorski rozpoczął się samorzutnie i oddolnie, bez żadnego nacisku administracji przedsiębiorstw, zasługuje na szczególną uwagę Tow. Stalin na naradzie stachanowców w 1935 r., omawiając znaczenie nowych wyższych socjalistycznych form pracy wskazał:

„W ustroju kapitalistycznym pracca posiada prywatny osobisty charakter. Wyrobiles więcej, dostaniesz więcej i żyj sobie jak umiesz. Nikt cię nie zna i nie chce znać. Pracujesz na kapitalistów i ich wzbogacasz. A jakżeż inaczej? Na to cię właśnie wynajęli, abys wzbogacał wyzyskiwaczy. Nie zgadzasz się na to — marsz do szeregów bezrobotnych i wegetuj jak umiesz — znajdziemy innych bardziej ustepliwych. Dlatego też pracę ludzką niebardzo ceni się w ustroju kapitalistycznym”.

Zmiana stosunków społecznych w Polsce, była decydującym czynnikiem w rozwoju ruchu nowatorskiego. Ruch ten ma jednak jeszcze i inne głębsze podłoże:

W ustroju kapitalistycznym wszelki postęp techniczny powoduje bezrobocie i zwiększenie zubożenia klasy robotniczej, podczas gdy w ustroju o uspołecznionych stosunkach wytwórczych postęp techniczny równa się poprawieniu warunków pracy i jednocześnie powoduje wzrost zarobków robotniczych.

Drugim momentem wpływającym na rozszerzenie ruchu nowatorskiego i racjonalizatorskiego w Polsce, to

olbrzymie zniszczenia gospodarcze spowodowane wojną i okupacją. W wielu zakładach pracy brak kompleatów maszyn i urządzeń, brak części zapasowych, stanowił poważny bodziec do szerokiej inicjatywy wynalazczości robotniczej.

TRUDNE POCZĄTKI

Początkowy okres robotniczego nowatorstwa nie znalazł zrozumienia i pomocy w kadrach personelu technicznego. Często nowator nie miał się do kogo zwrócić o wyjaśnienie, nie mówiąc już o pomocy finansowej, czy technicznej potrzebnej dla zrealizowania pomysłu. Partia i Rząd, roz-

niejąc, że wyższość ustroju socjalistycznego nad kapitalistycznym polega na nowych, wyższych i doskonalszych formach pracy, zwróciły szczególną uwagę na racjonalizatorów, otaczając ich opieką.

W ubiegłym roku wyasygnowano specjalny fundusz premiiowy dla nowatorów, zaś w bieżącym roku uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów wszystkie ulepszenia przyjmuje Urząd Patentowy w celu szybkiej realizacji pomysłu, oraz rozpowszechnienia go w podobnych zakładach produkcyjnych, nie mówiąc już o tym, że wynalazcę czeka odpowiednie honorarium.

To też tow. Mińc wskazując na rozwijający się ruch nowatorski oświadczył:

„Należy otoczyć opieką, pomocą i poważaniem ludzi, którzy wolą i energią swoją, rozumem, wiedzą i doświadczeniem starają się państwu zaoszczędzić miliony i miliardy złotych”.

Premie dla rolników

Za pośrednictwem Gminnych Spółdzielni Samopomocy Chłopskiej, Centrala Mięsna w Rzeszowie wypłaciła rolnikom 13.879.000 zł premii.

Premie te wypłacone zostały za terminową dostawę zakontraktowanych tuczników, dostarczonych w miesiącu maju, czerwcu, lipcu i sierpniu br.

Rolnicy, którzy wypełnili w terminie swe zobowiązania, otrzymują 1.000 zł premii za dostarczenie jednej sztuki. (OW).

Pierwszy Klub Wynalazców w przemyśle chemicznym

Podczas, gdy przemysł węglowy i hutniczy mogą poszczycić się wspaniałymi wynikami w dziedzinie wynalazczości — przemysł chemiczny notuje dopiero pierwsze zaledwie powstawania klubów racjonalizatorów i wynalazców.

Ostatnio ukonstytuował się przy Państwowej Fabryce Związków Azotowych w Chorzowie klub wynalazców zrzeszający ponad 60 członków. Fabryka „Azoty” posiada wśród swoich pracowników licznych racjonalizatorów. W ciągu ostatnich dwóch lat zgłoszono ok. 70 wynalazków i ulepszeń, a zastosowanie ich przyniosło już wielomilionowe oszczędności przemysłowi chemicznemu. Od kwietnia do sierpnia br. zgłoszono ogółem 14 poważnych ulepszeń. Na ostatnim zebraniu Klubu Wynalazców okazało się, że liczne pomysły po rozpatrzeniu ich przez Komisję Wynalazczości w zakładzie wędrowały do Zjednoczenia i do Cen-

tralnego Zarządu Przemysłu Chem. i tam grzęzły na dłuższy okres czasu, wywołując zniechęcenie i obojętność pomysłodawców do dalszej pracy.

W związku z tym, zebranie Klubu Wynalazców przy fabryce „Azoty” zgłosiło szereg postulatów pod adresem Centralnego Zarz. Przem. Chem.

Niedawno Klub Wynalazców podjął pierwszą w Polsce inicjatywę organizowania konkursu w przemyśle chemicznym. Rozpisano bowiem konkurs na zaprojektowanie konstrukcji podługowej nowozarki amoniakalnej do zasilenia głęby czystym gazowym amoniakiem wzgl. wodą amoniakalną.

Inicjatywa chorzowskiego Klubu wzbudziła żywe zainteresowanie nie tylko wśród jego członków, ale i w innych zakładach przemysłu chemicznego. Przewidziane są nagrody za najlepsze pomysły. (da)

